El campanar

PARRÒQUIA DE ST. SADURNÍ (La Roca del Vallès)

FULL INFORMATIU n. 881 30-VIII-2020

«SI ALGÚ VOL VENIR AMB MI, QUE ES NEGUI ELL MATEIX, QUE PRENGUI LA SEVA CREU I M'ACOMPANYI»

Avui, diumenge dia 30, vint-i-dosè diumenge de durant l'any, escoltem l'inici de les catequesis de Jesús als seus deixebles sobre el que significa seguir-lo i sobre el que significa la seva mort a la creu. Seguir Jesús no és dir paraules maques, paraules d'ànim sense cap fonament, confiances sense sentit. Moltes vegades ho fem: «Ens hi sortirem», «no et preocupis, tot anirà bé», «no et preocupis, tot passarà». És el mateix que li diu Pere a Jesús quan ell està parlant del seu camí de donació i de la seva mort propera. Ell li diu: «De cap manera, Senyor, a vós això no us pot passar!». La resposta de Jesús va ser la més forta que trobem en tots els evangelis. Jesús li diu: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes».

És aleshores, quan Jesús comença la seva catequesi. Diu als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi». Si algú vol ser una persona com cal, si algú vol realitzar que Déu té per a cadascú de nosaltres, és a dir, si algú vol ser deixeble de Jesús, cal negar-se un mateix. Hi ha persones que sempre diuen: «Jo, jo i sempre jo». S'estan equivocant del tot. Tan sols comprenc qui soc jo, quan començo a dir: «Tu». És donant-me, que començo a ser. Jesús ho diu: «Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà». És a dir, qui vulgui conservar la seva vida per a ell mateix, l'està perdent. En canvi, «el qui la perdi per mi, la retrobarà». Qui viu donant vida, qui viu donant-se, qui viu per als altres, aquest està vivint de veritat, està aconseguint la veritable vida.

Hi ha una expressió que es va posar de moda fa molt anys: «Viure "a tope"». Per desgràcia, allò significava anar-se destrossant la vida a base de drogues, excessos, diversió sense parar. I així els joves morien: havien viscut "a tope". Gran error, no havien

començat a viure, havien perdut la seva vida, no havien après el que significa donar-se, viure per als altres.

Moltes vegades diem que la fe, el baptisme, Jesús, ens comuniquen la vida de fills de Déu. I és veritat. Doncs, ser fills de Déu vol dir tenir Déu com a Pare i ser germà dels nostres germans. Que moltes vegades la vida no és fàcil, ja ho sabem. Per això Jesús diu «que prengui la seva creu i m'acompanyi». No fa falta fer sacrificis, ja hi ha suficient amb assumir les dificultats de les circumstàncies de cadascú: assumir-les amb coratge, acompanyant sempre Jesús. Un bon pla de vida.

A LES PORTES DE SETEMBRE

L'estiu, almenys l'agost, està arribant al seu final. I ara ve setembre. Això significa, per alguns, retorn a la feina, inici del curs escolar, inici de les catequesis, ritme més habitual de la vida parroquial. Però, res d'això està plenament assegurat. Estem en un temps en el qual ens trobem en la incertesa, en la provisionalitat. De vegades no sabem allò que podrem fer demà o la setmana que ve. Bé, conscients de tot això hem de començar setembre i en el dia a dia anirem veient allò que podem fer.

De moment, convé mantenir els calendaris previstos en totes les activitats, adaptant cada cosa a les noves circumstàncies. Gràcies a Déu, el calendari d'ajudes de Càritas s'ha anat mantenint i aquestes setmanes reprendrem les entregues L'atenció a les persones malaltes es va continuant, encara que sigui per telèfon; però no se'ls porta encara la comunió. En els locals tan sols es poden fer reunions, en aquests dies, de deu persones. Aviat es recuperarà el ritme de les catequesis, en primer lloc d'aquells que han de fer en el mes d'octubre la primera comunió.

MÉS ACCIONS DEL PLA PASTORAL DIOCESÀ

En fulls passat hem recollit dues de les accions del Pla Pastoral diocesà per aquest nou curs 2020-2021. Ens queda recollir ràpidament les altres dues accions. Una sobre l'acció social i una altra sobre la dimensió comunitària. Són les accions tercer i quarta.

Tercera acció: Propiciar les visites de joves i adults a la gent gran ja sigui a les llars particulars com a les residències. Responsable: Delegació Episcopal de Pastoral de la Salut. Evidentment, aquesta acció s'haurà de revisar a partir de les mesures sanitàries de la situació actual.

Quarta acció: Proposar i organitzar iniciatives per fomentar la fraternitat i el coneixement mutu dels cristians a les comunitats parroquials i entre les diferents parròquies. Responsable: Rectors, Consells pastorals i Arxiprestes. El curs passat, en el nostre arxiprestat, s'havia començat a treballar en aquesta línia, però la iniciativa començada es va d'haver d'interrompre a causa de la pandèmia. S'hauran de tenir en compte les circumstàncies i es podrà pensar en les possibilitats que ofereixen els mitjans telemàtics.